

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

01. 07. 2024 - 07. 07. 2024

motto týdne:

„ Kde je tvůj poklad, bude i tvé srdce.“

PONDĚLÍ 01. 07. sv. Árona (Aaron), velekněze

Am 2,6-10.13-16; Žl 50,16bc-17.18-19.20-21.22-23 Komentář: **Mt 8,18-22**

Jako by s Ježíšovým následováním bylo spojeno „ bezdomovectví“. Rozhodně je na překážku přílišná zabydlenost. I ve svých zvycích a obyčejích...

ÚTERÝ 02. 07. sv. Bernardina Realino, kněze TJ

Am 3,1-8; 4,11-12; Žl 5,5-6.7.8 Komentář: **Mt 8,23-27**

Chci Pána budit, pokud hrozí, že vlny ohroží mé drahé.

Vezmu vážně svoji odpovědnost za lodičku, vždyť plujeme společně!

STŘEDA 03. 07. svátek sv. Tomáše, apoštola

Ef 2,19-22; Žl 117 (116), 1.2 Komentář: **Jan 20,24-29**

Naše víra může být posílena Tomášovou chutí přesvědčit se. Mohu přemýšlet: je víra záležitostí rozumu, vidění, nebo spíš lásky a chuti uvěřit?

ČTVRTEK 04. 07. sv. Prokopa, opata, sv. Alžběty Portugalské

Am 7,10-17; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Mt 9,1-8**

I já mám zažít po svátosti smíření dobrou mysl, radost a údiv.

Odpuštění hříchů ať restartuje můj vztah...

PÁTEK 05. 07. slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hl. patronů Moravy

Iz 61,1-3a; Žl 117 (116), 1.2; 2 Kor 4,1-2.5-7

Komentář: **Lk 10,1-9** *Stálost přebývání, nepřecházet z domu do domu. I pokud byli vystaveni nepochopení, věznění. I v minulých letech přineslo znemožnění pastorage mnohé duchovní plody...*

SOBOTA 06. 07. sv. Marie Goretti

Am 9,11-15; Žl 85,9.11-12.13-14; Komentář: **Mt 9,14-17**

Mladé víno je bouřlivé, vyžaduje nový obal. I Kristova zvěst vyžaduje stále nový přístup. Dokážu tolerovat ty, kdo umí vysvětlovat evangelium nově?

14. neděle v mezidobí - Cyklus B - 07. 07. 2024

Dnes Ježíš přichází na pár dní domů, snad na dovolenou. Ale není to moc jednoduché. Je kritizován, nepřijat. Můžeme se dnes modlit za své rodiny a za dovolené, za pokoj mezi námi a za přijetí evangelia, zvláště tam, kde naši blízcí podle evangelia nežijí.

1. ČTENÍ

Prorok Ezechiel vystupuje po vpádu Babyloňanů do Izraele a po odvlečení části obyvatel do zajetí (po roce 597 př. Kr.). „Co se stalo? Kde je Bůh, když jsme byli odvedeni?“ ptají se. Boží hlas se však skrze proroka neustále ozývá, a to i přes hříchy Izraelitů. Nejprve musí vědět, že Bůh je neopustil! Až v druhé části knihy se objeví řešení.

Ez 2,2-5

Vešla do mě síla a postavila mě na nohy. Slyšel jsem, jak Bůh mluví ke mně a praví: „Synu člověka! Já tě posílám k synům Izraele, k odpadlému národu, který ode mě odstoupil; oni i jejich otcové byli mi nevěrní až do dneška. Jsou to lidé drzé tváře a zatvrzelého srdce, k nimž tě posílám. Řekneš jim: Tak praví Pán, Hospodin! A oni - ať už poslechnou, nebo ne, je to vsutku vzpurné plemeno - musí poznat, že byl mezi nimi prorok!“

ŽALM 123,1-2a.2bcd.3-4

Poslušnost Bohu není závislost ani otroctví, ale odvaha sledovat Boží jednání a umění žasnout nad ním. Jediný Bůh dává plnost lidské důstojnosti.

Odpověď: Naše oči hledí na Hospodina, dokud se nad námi nesmiluje.

**Zvedám své oči k tobě,
který trůníš na nebi.**

**Hle, jako oči služebníků hledí
na ruce svých pánů.**

**Jako oči služebnice hledí
na ruce své paní,
tak hledí naše oči na Hospodina, našeho Boha,
dokud se nad námi nesmiluje.**

**Smiluj se nad námi, Hospodine, smiluj se nad námi,
neboť jsme přesyceni pohanou.**

**Přesycena je naše duše
výsměchem boháčů, pohanou pyšných.**

2. ČTENÍ

Svatý Pavel se dostal do sporu s korintskými křesťany. Nevěří mu a Pavel se musí hájit. V 11. kapitole ukazuje, co všechno pro evangelium zakusil, jak nasadil život... A nyní navazuje naším textem: Bůh chrání pokoru „ostnem“.

I když nevíme, o č šlo, je zřejmé, že pro Boha naše slabost není problém.

2 Kor 12,7-10

Bratři! Abych se pro vznešenost zjevení nepyšnil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil (do tváře). To proto, aby se mě nezmocňovala pýcha. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě toho zbavil. Ale on mi řekl: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti (a snáším to) pro Krista. Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.

EVANGELIUM

Ač Pán koná zázraky (5. kapitola), je nepochopen a odmítán. Od tohoto momentu se Ježíš bude soustředit na učedníky. Je zde diskutované místo o Ježíšových bratrech (přeloženo „příbuzný“); toto řecké slovo se totiž užívalo jak pro bratry, tak i bratrance a příbuzné.

Mk 6,1-6

(Ježíš) šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho (lidí) ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamena tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře.

K ZAMYŠLENÍ

Pán Ježíš přijel na dovolenou na pár dní domů. Jako správný zbožný žid šel doma na sobotní bohoslužby a mluví tam jako prorok. Místní lidé ho ale znají, je to člověk, který s nimi vyrostl, znají celou širokou rodinu. Jak by někdo obyčejný z jejich středu mohl být prorokem? Jak by skrze něho mohl mluvit Bůh? Úryvek v konceptu celého evangelia hraje důležitou roli. Jednak představuje Krista jako člověka s plným lidstvím, není žádný „polobůh“ ani „mart’an“. Zároveň úryvek vysvětluje, proč se v další části evangelia Ježíš obrací na jiné lidi než na svoje blízké či sousedy (i když mezi apoštoly je Jakub „bratr Páně“ viz Gal 1,19). Jsme jen lidé a máme své limity.

Přesto i v tomto mnohdy lidsky či vztahově omezeném prostoru dokáže Bůh hlásat evangelium a konat zázraky. Můžeme se sami ptát, nakolik mohu já sám pomoci k tomuto hlásání radostné zvěsti a nakolik spíš bráním Božímu dílu.